

wówczas naklejka na okno czy szafę „odstraszająca potwory” lub spray o takiej samej funkcji w postaci realnie uspokajającej wody z dodatkiem olejku lawendowego czy melisowego.

Razem z dzieckiem w fantastycznym świecie

Towarzyszenie dziecku w jego magicznej rzeczywistości, wprowadzanie w świat fantazji, wspólne zanurzanie się w magicznym świecie – czy może być szkodliwe? Wydaje się, że w przypadku dziecka w młodszym wieku przedszkolnym raczej nie. Na potrzeby towarzyszenia kilkulatekowi warto na powrót nauczyć się myśleć w sposób magiczny. Po to, by nawiązać dialog z dziecięcą fantazją. Taka fantastyczna, magiczna rozmowa może okazać się drogą do poznania dziecka. Jeśli potrafisz wejść na tę drogę, możesz dużo się o dziecku dowiedzieć, wiele mu przekazać, sporo je nauczyć, a zarazem poznać odpowiedzi na nurtujące cię pytania o świat przeżyć dziecka. W ten sposób możesz uzyskać pośredni dostęp do świata dziecięcych przeżyć. Podstawową dziecięcą aktywnością jest zabawa. A u małego dziecka zabawa naprawdę może i powinna być magiczna. Jest ona środkiem do rozwoju poznawczego dziecka – do rozwijania myślenia, wiedzy i nabywania umiejętności. W zabawie z małym dzieckiem świat magiczny może mieszać się ze światem rzeczywistym. Dbajmy jednak o to, by dziecięcy świat magiczny był dla dziecka światem pięknym, bezpiecznym i wnoszącym wartości. Wraz z wiekiem i rozwojem dziecka, kiedy zabawa wchodzi w kolejne bardziej dojrzałe i zaawansowane fazy, przyjdzie jeszcze czas, wyznaczony przez dziecięcą gotowość rozwojową, na konfrontowanie wyobraźni z rzeczywistością, na poważne rozmowy o tym, jaki rzeczywistość świat jest, a jaki wydaje się być.

Wyobraźnia i twórczość są ze sobą blisko związane i są zarówno przejawami ludzkiej inteligencji, jak i środkami do radzenia sobie z trudnymi doświadczeniami i emocjami – i to nie tylko u dzieci, ale również u dorosłych. Nie wierzysz? Spróbuj! Spróbuj wrócić do swojego dziecięcego świata, sięgnij do techniki baśni i rysunku czy kolorowania, a przekonasz się, ile ulgi w napięciach i spokoju ducha mogą one przynieść. ■

Agnieszka Wentrych – psycholog, terapeuta EEG-Biofeedback, ukończyła szkolenie w zakresie psychoterapii systemowo-psychodynamicznej. Na co dzień pracuje w poradni psychologiczno-pedagogicznej z dziećmi, młodzieżą i ich rodzicami. Pomaga dzieciom z trudnościami w koncentracji uwagi oraz z problemami w nauce, prowadząc treningi metodą EEG-Biofeedback. Interesuje się zagadnieniami z zakresu psychosomatyki, profilaktyki i promocji zdrowia, rozwoju i wychowania małego dziecka oraz rozwoju osobistego.

Źródła

Bee H., *Psychologia rozwoju człowieka*, Poznań 2004.

Przetacznik-Gierowska M., Makiełło-Jarża G., *Psychologia rozwojowa i wychowawcza wieku dziecięcego*, Warszawa 1992.

„Dlaczego dzieci wierzą w niestworzone rzeczy” – audycja emitowana w Polskim Radiu Dzieciom 6 listopada 2020 roku: <https://www.polskieradio.pl/18/4388/Artykul/2616763,Dlaczego-dzieci-wierza-w-niestworzone-rzeczy>